

[Kjærgaard-Jensen.]

Ved Aarhus Amts Mejeriforenings Delegeretmøde den 23. November i Aarhus fremsatte Formanden, Hr. Overgaard, der tillige er Formand for De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation, forskellige Udtalelser angaaende Lovforslaget om Flødeis, som jeg, ligeledes med den højtærede Formands Tilladelse, skal citere enkelte af. Overgaard siger:

„Spørgsmaalet er af stor principiel Betydning for Mejeribruget. Det var derfor højst betimeligt, at Sagen blev taget op paa De samvirkende jyske Mejeriforeningers Delegeretmøde, og her blev vedtaget en Resolution, som straks efter gennem Fællesorganisationen blev tilstillet Landbrugsministeriet sammen med en stærk Opfordring til at fremsætte Lovforslaget for Rigsdagen igen snarest muligt i den Form, som Mejeribruget kunde godkende.“

Hr. Overgaard siger videre:

„Stor var derfor vor Forbløffelse, da vi faa Dage efter saa i Bladene, at Ministeren havde forelagt Forslaget i en Form, som gik stik imod Mejeribrugets Ønsker, idet der i Forslaget udtrykkelig præciseres, at Iscreme ikke er et Mejeriprodukt.“

Hr. Overgaard siger:

„Jeg sagde, at vi blev forbløffede, da vi hørte, at Ministeren havde fremsat et saadant Forslag, og jeg synes nok, man kan føle sig forundret over, at en dansk Landbrugsminister kan fremsætte et Forslag, der gaar stik imod Landbrugets og det forbrugende Publikums Interesse. Jeg kan ikke se rettere end, at Landbrugsminister Bording her har svigtet det Erhverv, som skulde kunne regne med hans Tillid og Støtte, for at gaa nogle Margarinefabrikkers Ærinde og for at fremme rent partipolitiske Fagforeningsinteresser. Personlig har denne Begivenhed været mig en bitter Skuffelse, fordi vi i Mejeribrugets Organisationer altid har haft det bedste Samarbejde med Landbrugsministeriet om faglige Spørgsmaal uanset de skiftende Regeringer. Der staar nu kun tilbage at haabe, at Rigsdagen vil vise sig at have mere Forstaaelse af Landbrugets og Samfundets Interesse i denne Sag end Landbrugsminister Bording, men for Mejeriorganisationerne er det en helt ny Situation, dette at skulle appellere til Rigsdagen for at søge Beskyttelse mod et Angreb, som af selve Landbrugsmini-

steren rettes mod Mejeribrugets vigtigste Interesser.“

Saadan ser Mejeribruget paa dette Spørgsmaal, og hvem er Mejeribruget i denne Forbindelse? Ja, det er de mere end 150 000 selvstændige Landmænd lige fra den mindste Husmand til den største Godsejer, der uanset politisk Farve gennem deres Organisationer henvender sig til Regering og Rigsdag. Mig forekommer det ikke, at en saadan Anmodning kan siddes overhørig.

Naar man ad Lovgivningens Vej skulde sikre, at der foretages en betryggende Adskillelse mellem Flødeisproduktionen og Fremstillingen af Surrogater, var det saa ligetil at gøre dette ved blot at fastslaa Flødeis som hørende ind under, hvad der i Margarinelovens § 16 forstaaes ved „andre Mejeriprodukter“, saaledes at Fremstillingen af Flødeis ikke maa foregaa sammen med Margarineproduktion eller Fremstilling af Fedtemulsioner. Sagen er nemlig den, at en egentlig Forfalskning af Flødeis kun kan tænkes derved, at der til Erstatning for den naturlige Flødes Mælkfedt tilsættes billigere og tarveligere Fedtstoffer af anden Oprindelse. Det var da ogsaa den Vej, den forrige Landbrugsminister gik, da han oprindelig forelagde Lovforslaget. I det nu foreliggende Lovforslag har man i Virkeligheden fuldt ud anerkendt det samme Princip, det, der laa til Grund for det oprindelige Lovforslag, nemlig Nødvendigheden af at holde Flødeisproduktionen adskilt fra Produktionen af Surrogater for Mejeriprodukter, idet det hedder:

„Lokalerne skal være saaledes adskilte, at Forbindelse kun er mulig ved at passere en aaben . . . . . Gaard, Vej eller Gade.“

I Margarineloven lyder det tilsvarende Forbehold saaledes:

„fra Lokaler, der staar i umiddelbar Forbindelse med saadanne Ejendomme,“ og

„Ved „umiddelbar Forbindelse“ forstaaes enhver Forbindelse, der er mulig, uden at offentlig Vej eller Gade passerer, eller er tilvejebragt ved Transportindretninger, Rørledninger“ o. s. v. Jeg forstaaer ikke, hvorfor der skal være denne Nuance mellem Smør og Flødeis, at naar Talen er om Flødeis, saa skal man passere „en Vej“, og naar Talen er om Smør, saa skal man passere „en offentlig Vej“. Heller ikke forstaaer jeg, hvorfor man skal sikre sig imod Forbindelse ved Transportindretninger, Rørledninger o. s. v., naar der er Tale om Smør, men ikke, naar der er Tale